

اسلام ته بلنه د سيد قطب ليکنه

اسلام هغه وجداني عقیده ده، چه په انساني ټولنه کې د ژوندانه کره وره تنظیموي، او د ژوندانه لپاره هر اړخیزه نظام جوړوي. اسلام هغه نظام دي چه په ټولنه کې د انسان کره وره د کورني ژوندانه، ټولنيز ژوندانه، اونړيوال ژوندانه په دگرونو کې تنظيموي. او په دغومختلفو دگرونو کې د ده په راکړه ورکړه حاکم وي. او د دغو اړیکو او راکړې ورکړې لپاره سیستمونه او قوانین ږدي.

لدي ځایه امکان نه لري چه په اسلامي ژوندانه کې د هغه عقیدې چه د انسان په وجدان کې ځای پرځای شوی وي، او د شریعت ترمنځ چه د ده په ژوندانه حاکم وي بیلتون وشي... دا شریعت له هغه عقیدې څخه پرته په ټولنه کې نشي نافذیدلي. همدا راز کله چه دغه عقیده دانسان په وجدان کې متمرکز شي، نو هغه کوي ترڅو دانسان په واقعي ژوندانه کې د شریعت په انځور کې رابنکاره شي، نو د اسلام په طبیعت او بنسټ کې د عقیدې او شریعت ترمنځ بیلتون نشي کیدای.... دا حقیقت کولای شي تر څو د مور لپاره اسلام ته د دعوت لاره انځور کړي، د اسلامي دعوت کړنلاره د تاریخ په اوږدو کې د همدې حقیقت په بنسټ ولاړه ده.

رسول الله ص چې کله اسلامي دعوت پیل کړ، نو څو محدودو کسانو ورته غوږ ونيو او د ده مبارک دعوت ئې قبول کړ، خپل دعوت یې په کامله توگه د شریعت او نظام او قانون په څیر کې بشپړ او حاکم کړ، رسول الله ص داسې ونه کړل لکه د تحریف شوی عیسوي دین پیروانو چې ویل به ئې د الله حق دي الله ته ورکړشي او د قیصر حق دي قیصر ته، ځکه چه اسلام هر څه د الله جل جلاله ملکیت گڼي، او هیڅ کوم قیصر نه پیژني ترڅو چه په کامله توگه د الله جل جلاله د شریعت نافذونکي نه وي، او دخپل ژوندانه چاري د الله جل جلاله د قانون پر بنسټ تنظیم نه کړي.

د اسلام له طبیعت سره سم دا تاریخي واقعیت د هغه سپیڅلي حقیقت تر څنگ، د مور لپاره اسلام ته د دعوت لپاره په روښانه انځوروي. په ټولنو کې باید د رسول الله ص د زمانې د دعوت کړنلاره پلي شي، ترڅو د مور په ټولنو کې له اسلام سره ایجاد شوي فاصله لمنځه ولاړه شي، او د مسلمان وگړي په روزنه کې زیار او کوښښ وشي، سره لدې چه هغه په ذاتي شکل د اسلامي نظام د تحقق لپاره مکلف شوي هم دی. زموږ د دعوت کړنلاره څه نا څه بد لون ته اړتیا لري ترڅو په اوسني زمانې او عصر کې اغیزمنه وي، او له هغه ستونزو سره مبارزه وکړای شي، چه زموږ په ژوندانه کې را برسیره شوی دي.

کله چه رسول الله ص خپل دعوت پیل کړ، له هر څه وړاندې اړتیا وه چه د بشریت روح د متفرقه خدایانو له بندگي، او له موجودو او هاموو، او له زلتباره شهوتونو څخه وژغورل شي، او دې ژغورني ته سخنه اړتیا وه، تر څو د انسانیت روح پاکه شي اوله او هامونه نجات ومومي، او د هغه لوړ مقامه ژوندا نه لپاره کوم چه اسلام یې انسان ته غواړی وروزل شي.

د متفرقه خدایانو بندگي، که هغه د او هامو بندگي وي، او که د شهوتونو او که د سپکو نفسي غوښتنو بندگي، چه د ټولو مصدر بشري طاقت او قوت دی خو له انسانیت سره نه بنا یې. دا ټولې بندگي د انسان پام له پرمختگ، وړاندې تگ او آبادي څخه بل لوری ته اړوي، او دا ټولې بندگي د ژوندانه د ترقی، تمدن او پرمختگ مخنیوی کوي. هغه پرمختگ چه الله جل جلاله یې انسانانو ته غواړي.

همدا د دعوت لمری مسولیت ؤ، د رسول الله ص په زمانه کې، او همدارنگه بنا یې چه اوس هم وي، نه یوازي د کلیمه له لپارې، بلکه د بني نموني او پیشوا او د صالح اعمالو له لارې هم.

مور نشو کولای چه خلک یوې لارې ته راوبولو ترڅو چه د مور خپل شخصي ژوند د هغې لارې ترجمان نوي، او هغه دعوت هیڅ قیمت نلري تر څو چه دعوات ئې په خپله د تایید او برهان سند ونه گړخي.

له ظاهري توپیرنه پرته، زموږ د اوسني زمانې وضعیت او څرنگوالي د رسول الله ص له زمانې سره کوم جذري او اساسي توپیر ندی پیدا کړی، د ځینې کسانو سره داسې تصور دی چه په اوسني زمانه کې د متفرقه خدایانو له بندگي څخه دانسان ژغورلو ته اړتیا نشته، خو داسې نده، ځکه چه په اوسني زمانه د متفرقه خدایانو بندگي د جاهلیت له زمانې څخه کمه شوی نده، هغه څه چه بدل شوي، هغه د خدایانو نوعیت دي، نه هم د خدایانو بندگي! د شهوتونو او خرافاتو بندگي هوبهو په خپل حال پاتې ده!

خو کوم بدلون او تغیر چه نن په خپله کړنلاره کې ورته ضرورت لرو، هغه دا دی چه په ټولنه کې د مسلمان وگړي روزنه یوازي د عقیدوی او ټولنيز اړخه ونه کړو، بلکه سره لدې عملی ټولنيز پروگرامونه د ژوندانه لپاره په ټولنه کې وړاندې کړو، چه د اسلامي فکر په اساس ولاړ وي، او له اسلامي شریعت څخه ئې امتداد اخیستي وي. او دا

پرگرامونه په ټولنه کې پلي کړو ترڅو مسلمان وگړي وروزو، او دا پرگرامونه پرلپسې هره ورځ په ټولنه کې عملي کړو څرنگه چې د رسول الله ص په زمانه کې عملي شوي دي.

دا هغه یوازني بدلون دی چې د دعوت پلان ورته اړتیا لري، اود نننۍ ستونزو طبیعت چې د دعوت په ډگر کې زموږ په چاپیریال پیدا شوي دی ورته اړتیا لري، همدا راز هغه تغیرات چې په نننۍ زمانه کې پیدا شوي ورته اړتیا لري. کله چې رسول الله ص خپل مبارک دعوت پیل کړ، په جزیره العرب کې، مستقراو مقتدر حکومت، ثابت نظامونه، او معینې ټولنیزې دستگاوې نه وې. همداراز په ټوله نړۍ کې د نن په څیر روښانه او واضح نظامونه، اود حکم، ټولني، اقتصاد لپاره روښانه او ټاکل شوي نظریات نه و. نو اسلام وکولای شول ترڅولمړی خپل ټولنیز نظام په تدریجي ډول جوړکړي، او بیا دټولنیز سیستم دی ودې په کچه په ژوندانه کې خپل لیدلوري یو پر بل پسي تطبیق کړي، وروسته له دې چې د اسلام نظام بشپړ شو، د هغه ټولونظامونو په وړاندې چې هغه مهال په نړۍ کې موجود وو، ودرید، او ورباندې غالب شو، بعضي کسان تصور لري چې دا بری د وسلې په زور لاسته راوړل شوي دي، خوداسي نده، دا بری دهغه فکر په مرسته لاسته راغي کوم چې اسلام له ځانه سره راوړي وه، او له هغو ټولو فکرونو څخه ځانگړي فکر دي کوم چې هغه مهال او اوس مهال په نړۍ کې شتون لري.

اسلام د آزادۍ هغه اتل دي چې بشریت ئې لا تراوسه ساری ندی لیدلي، د بشریت لارښود دی. اومور ته پکار ده، ترڅو بشریت ته په یوه معقول انځور کې د اوسني عصر د عقل سره سم دا ادعا ثابتې کړو.

په نړۍ کې نن مفصلي ټولنیزې نظریې حاکمې دي، که چیرې مور خلك اسلام ته رابولو نو پکار ده چې داسلام ټولنیزه نظریه مفصله وړاندې کړو، هوکې: نظریه په یوازي توگه تر هغې پورې نشي کولای چې د ژوندانه چارې اصلاح کړي، او لوړ مقام ته یې ورسوي، ترڅو چې مسلمان وگړي جوړښت ونه مومي، او ونه روزل شي، او په دې نظریه ایمان او یقین ونلري، او په خپل ورځني ژوندانه کې یې پلي نه کړي. نن مسلمان وگړي ته پکار ده چې د اسلام له ټولنیزې نظریې څخه مفصل ذهنیت ولري، ځکه چې له اسلامي ټولنیزې نظریې څخه پرته چې په کامل ډول باید په واقعي ژوندانه کې تطبیق شي، دیني وجدان جوړښت نه مومي.

هغه کسان چې مور اسلام ته رابولو، د دوی په ژوندانه کې له اسلامه پرته نور نظامونه هم شته چې د دوي په ژوندانه حاکمروايي کوي، او دوی نه پریردي چې په ټولنه کې یې راکړه ورکړه کاملاً اسلامي بڼه ولري. ځکه چې د ننني ژوندانه بنسټونه په اسلامي اساساتو ندي ولاړ. نو ځکه د دوي دیني وجدان له واقعي ژوندانه سره په ټکر کې واقع کیږي، او دا په مجموع کې دپام وړ خبره ده، ځکه چې دا د بدلون پیل دي، اودا بنسټونه باید له هغه اسلامي انځور سره مطابقت پیدا کړي کوم چې اسلام خلکو ته انځور کړي دي، نوپکار ده چې دا انځور ټولو ته روښانه، مالوم، او مشروع وي، ترڅوا انسان د هغه د لاسته راوړني لپاره د پوهې اوبصیرت سره سم هڅه وکړي. لدې کبله دا کفایت نکوي چې خلك اسلام، قرآن او دالله جل جلاله حکم، او اسلامي شریعت ته، او یاد اسلامي حکومت نظام ته په مجهول ډول رابولو، اوداسې نور بنسټیز مسائلو ته یې چې په ذهن کې ورته تفصلي او څرگند وضاحت نشته.

پکار ده چې په اسلامي ټولنه کې د مسلمان وگړی د روزني لپاره اسلامي روزنځایونه وي. دا د کار بنیاد دي، او پدې روزنځایونو کې باید له اسلامه په تفصیل پوه تر لاسه شي، او داسلامي ژوندانه انځور په کامل ډول څرگند شي، تر څو مسلمان وگړی هغه څه په لاس راوړي چې د ده دیني وجدان دی ورته هڅوي چې باید په لاس یې راوړي. دا اسلامي انځور باید ټولو ته د ټولنیزې مفصلي نظریې په شکل کې پیژندل شوي وي، او داسلامي ژوندانه ټول اړخونه، اود وگړواو ټولنیزو ټولنو اړیکې، او هغه اساسات چې داسلامي ژوندانه بنسټ ږدي وڅیړي.

دا هغه هڅه نده چې له وخت څخه وړاندې شوي وي، او دا هڅه باید د اسلامي حکومت تر قیامه پورې ونه ځنډول شي، ځکه چې اسلامي حکومت په ټولنه کې تر هغه وخته نه قایمېږي تر څو چې خلك په هغه انځور قناعت ونکړي کوم چې اسلام ئې د خلکو د ژوندانه د بیهود لپاره رسمي، او تر څو خلك خپل مسولیتونه، حقوق، اړیکې په ټولنه کې ونه پیژني.

هیڅکله هم کفایت نه کوي ترڅو خلك اسلام ته په مجمل او مختصره ډول رابولو، لکه چې رسول الله ص رابلل، په هغه زمانه کې چې هلته اجتماعي مفصلي نظریې نوې چې د اسلام د دعوت سره مقابله وکړي. نو چیرته چې اسلام له هغو پرمختللیو ټولنیزو نظریو څخه برخمن دي چې بشریت یې لا تر اوسه ساری ندی لیدلی، نو کله چې مور خلك دغه دین ته رابولو نوولي دا مفصل نظریات ورته په واقعي ژوندانه کې تطبیق شوی سره له ټولو مشکلاتو او غوښتنو ئې وړاندې نه کړو؟